

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua

Din nou Mă las cuvânt deasupra grădinii cuvântului Meu cu cuvânt de sărbătoare, căci sunt cu zile de Rusalii peste voi, copilași străjeri pe pământ pentru cei din cer, care vin cu Mine de lângă Tatăl. Eu și cu Tatăl, una suntem, iar în fața tronului slavei stau îngerii și stau sfinții care au trudit pe pământ pentru această slavă.

Ridicați-vă, voi, porți, ca să intre Împăratul slavei! Împărăția Lui este veșnică, și toate stăpânirile Îl vor asculta pe El și Îi vor sluji Lui. Amin, amin, amin.

Eu sunt Cel ce sunt. Sculați-vă întru întâmpinarea Mea, fiilor din grădină, căci Tatăl Meu lucrează, și Eu lucrez, și voi lucrați. Sculați-vă, că e vremea lucrului. Vă dau putere să biruiți slăbiciunile. Vă dau pe Duhul Sfânt, Care poate în toți cei care păzesc poruncile vieții. Trei zile la rând Mă las cu hrană proaspătă pe masă, căci grădina de la voi este masă de altar pe care Se așează Mielul lui Dumnezeu cuvânt de hrană, căci omul se hrănește cu tot cuvântul care iese de la Dumnezeu, nu numai cu pâine. Mă așez spre hrană oamenilor pe pământul României, masa Mea de cină, masa Mea de nuntă, la care chem pe tot omul care voiește să mănânce de la Mine. Eu sunt Semănătorul, și arunc sămânța ca să crească rod din ea, dar pământul este prea bătătorit, pământul este cale a fărâdelegii.

O, fiilor unși de Mine cu mirul venirii Mele! Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Și hai să punem masă de praznic, cină de Rusalii, căci cuvântul Meu se face unealtă de lucru și dau cu el în pământul întelenit și fac din el cazma, și întorc brazda cu susul în jos ca să scot deasupra pământ bun, fără buruiană, pământ afânat, ca să semăn pe el sămânța de viață veșnică. Amin.

Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! că sunteți apăsați de grijile Mele, dar cu pacea Mea în voi le scoatem la capăt, fiilor. Trei zile la rând vă scol pe picioare ca să luați de la Mine și să așezați în carte cuvântul Meu spre mărturia zilelor de nuntă, nunta Mea cu mireasa Mea, căci mireasa aude glasul Mirelui și se scoală și deschide Mirelui, căci sunt zilele nunții.

O, e lungă calea de la cer la pământ pentru omul cel necredincios, dar iată cum vin Eu de ușor! Vin numaidecât când Mă pornesc să vin. Ca fulgerul vin, căci așa este scris să vin. Când am făcut lumina și cerul și pământul, numaidecât le-am făcut, cu cuvântul le-am întocmit, și ele sunt, căci au ascultat și s-au făcut. Când l-am făcut pe om, Mi s-a părut cea mai lungă zi a lucrului Meu, căci l-am făcut cu cuvântul și cu mâna. Cea mai lungă zi de dragoste, iar după această zi am obosit și M-am odihnit de oboseală, că am lucrat cu mâna cuvântul pe care l-am rostit spre împlinire. O, lungă Mi-a fost așteptarea pentru om, căci omul a murit apoi din pricina semeției. În ziua când s-a semețit, a murit omul, și Eu am așteptat ziua învierii omului, și omul n-a mai înviat, și a tot murit. Am dat să-l înviez pe om cu preț de sânge, dar n-a înviat omul. Atunci am zis: *«Iată, vin să fac voia Ta, Tată, căci în sulul cărții este scris de Mine să vin și să-l înviez pe om cu prețul sângelui Meu»*.

Eu am fost Omul după al Cărui model M-am uitat ca să-l fac pe omul cel întâi zidit. Eu am fost Omul Care este, Care are viață veșnică în Sine, și tot așa l-am făcut și pe om, dar l-am făcut din lut cu mâna Mea, și când am suflat peste lucrarea Mea, ea s-a făcut în omul cel zidit vene și sânge, viață din viața Mea, căci viața Mea este veșnică, iar veșnicia este fără de început și fără de sfârșit. Omul însă n-a rămas viu, căci s-a smuls din Mine, și Eu Mi-am luat din el suflarea de viață pe care i-am dat-o după ce l-am lucrat cu mâna din pământ; iar munca Mea cea din ziua când l-am lucrat pe om, s-a risipit și s-a dus în locuința morților.

O, lungă Mi-a fost așteptarea până ce l-am făcut din nou pe om! Și cum l-am făcut din nou pe om? L-am făcut tot din lut, căci omul a fost făcut din lut. Am venit și M-am însămânțat viață

în Fecioară, în om luat din pământ, căci omul a ieșit din omul cel întâi zidit din pământ. M-am făcut pământ, trup din trup de om ieșit, dar din porunca Tatălui am ieșit din om. Eu, Cel ce eram cu sânge ceresc, cu viață din cer, M-am lăsat să fiu întocmit ca și omul, cu sânge de om, amestecat cu sângele Meu, căci Eu eram viața care s-a născut din om. Am făcut aceasta ca să-Mi vărs apoi sângele pentru facerea din nou a omului, și l-am înviat pe om cu preț de sânge, cu sângele Meu cel din Tatăl și cel din om, laolaltă în trupul Meu cel ieșit din Tatăl și din om. Așa l-am făcut din nou pe om, și de aceea Mă numește pe Mine Scriptura: «*Fiul Omului*». Am primit să fiu numit Fiul Omului, căci Eu sunt Omul Cel nou. Dar cine se lasă pătruns de taina Fiului Omului, ca să se lase spre înviere și spre răscumpărare și ca să fie viu și veșnic, precum Eu sunt? Cine este cel ce înțelege taina Fiului Omului?

O, lungă Mi-a fost așteptarea pentru om! Cea mai lungă zi a fost, căci scris este: «*La Dumnezeu toate zilele sunt ca o zi, și o zi, ca toate zilele laolaltă*». Rabd îndelung, doar-doar să nu pierd pe omul cel ce s-a smuls din Mine după ce l-am zidit. Omul cel întâi zidit s-a desfăcut în două și s-a dus în cele din care a fost alcătuit. S-a dus în pământ și în cer, căci trupul era luat din pământ, iar sufletul, din Mine era luat și pus în omul cel zidit de mâna Mea. Duhul Meu însă n-a încăput în om, căci omul s-a semețit împotriva Mea cu duhul său, și de atunci aștept aplecarea omului, umilința omului.

O, lungă Mi-a fost așteptarea până ce l-am făcut din nou pe om! Iar când Mi-am dat prețul sângelui ca să desăvârșesc lucrarea omului cel nou, căci Eu eram Omul Cel nou, atunci, omul cel căzut, uitându-se la Mine, a rostit proorocie și a zis: «*Iată Omul!*». N-a știut Pilat de ce a trebuit să zică așa când M-a adus afară din pretoriu ca să le spună iudeilor că el nu-Mi găsește vină. Eu, cu cununa de spini și cu veșmântul de porfiră îmbrăcat spre batjocură, am stat înaintea lor, iar Pilat le-a zis: «*Iată Omul! Luați-L voi, căci eu nu-l gășesc vină*».

Iată, acum două mii de ani l-am făcut din nou pe om. Eu sunt Omul. Sunt Omul Cel nou, Om coborât din cer între oameni. M-am însământat Eu Însumi în trup de Fecioară și M-am născut prunc smerit, prunc sărac de toate cele de pe pământ, ba chiar și de slava din care purced mai înainte de toți vecii. Duhul lui Lucifer, care lucrează prin mintea cea semeață, cea căzută a omului, a fost păcălit, căci Eu eram taină de nepătruns, dar eram Omul, Fiul Omului. Îngerii din cer Mă vedeau tot lângă Tatăl. Îngerii cei căzuți tot la fel Mă vedeau, căci Eu am fost deopotrivă lângă Tatăl din cer, și lângă mama Mea Fecioară, prunc, și apoi copil, și apoi Om desăvârșit. Am fost taina cea din veac ascunsă și necunoscută de îngeri, darămite de oameni. Numai Tatăl și cu Mine știam această taină, iar acum o știe tot cerul, cel de sus și cel de jos, ba chiar și îngerii cei căzuți o știu, căci acum două mii de ani n-au priceput că Eu eram ca și în cer pe pământ, Fiul Tatălui ceresc, coborât din cer trup între oameni.

Omul cel întâi zidit când s-a sfârșit s-a desfăcut în două și s-a dus în cele din care a fost alcătuit, s-a dus în pământ și în cer, dar Eu, Omul Cel nou, am rămas întreg și desăvârșit, și nu Mi-au mai zdrobit fluierile picioarelor ca să pot muri, căci scris era în prooroci: «*Nu I se va zdrobi nici un os*». Ostașii însă M-au împuns cu sulița în coastă, ca să dau prețul pentru răscumpărarea omului căzut prin femeia cea luată din coasta sa. Coasta Mea a trebuit să fie rănită ca să-Mi vărs sângele pentru păcatul omului care păcătuiește de șapte mii de ani păcat în trup și păcat în afară de trup. Când păcatul nu atacă trupul omului, el rămâne la porțile trupului și nu-și face coborârea în trup dacă omul este cetate tare. Dar când omul se face frate cu păcatul, atunci păcatul coboară în trup și stăpânește în om, căci se face mai tare ca omul, fiindcă Eu așa am spus atunci: «*Nimeni nu poate jefui casa celui tare până mai întâi nu-l leagă pe el, și apoi îi jefuiește casa*».

O, să nu se mai laude omul că Mă iubește, și să se umilească omul. Să nu se mai bucure omul de Mine dacă Eu nu Mă pot bucura de el. Să se umilească omul, căci în coasta Mea stă nevindecat semnul păcatului omului, mărturie de neșters pe trupul lui Dumnezeu Fiul. Iată de ce

am venit să Mă fac pe pământ Fiul Omului. Duhul lui Lucifer și al îngerilor lui este duh rușinat de iubirea și de mila Mea pentru omul căzut din veșnicie.

Am luat asupra Mea vina ta, omule. Semnul păcatului tău stă mărturie de neșters pe trupul Meu dumnezeiesc. Ai păcătuit în însuși trupul tău, căci femeia este trup din trupul tău luat. Eu port semnul păcatului tău în însuși trupul Meu de atunci de când am venit să Mă fac Fiul Omului ca să-l scot pe om de sub vină. Am luat asupra Mea vina ta, ca un vinovat, dar tu ești vinovatul. Umilește-te, căci păcatul tău este sulița care s-a înfipt în coasta Mea, iar Eu sunt Dumnezeu. Am venit după tine, am venit iar. Iată-Mă! Umilește-te, dar. Iubește-Mă, că Eu te-am iubit pe când erai păcătos. Iubește-Mă pe Mine, căci tu ești și acum păcătos, și n-ai ce iubi la tine decât păcatul din tine, căci pofta ta zămislește păcat în tine de șapte mii de ani. Iubește-Mă pe Mine, căci Eu sunt veșnic, iar tu ești trecător, fiindcă păcătuiești. Eu am șters păcatul tău, că de aceea am venit, căci sângele Meu nu pătează, ci spală și curăță și șterge, dar tu și acum păcătuiești. Sângele Meu este viața Mea, așa cum sângele tău este viața ta. Al tău însă pătează în trupul tău și în afara trupului tău, că te-ai smuls din Mine și ai rămas vinovat, și sângele tău pătează, păcătuiește, ucide și în tine și în afara ta pe Dumnezeu. Iubește-Mă pe Mine, că am lăsat hrană bogată pe masa ta când am plecat la Tatăl. Trupul și Sângele Meu le-am pus pe masa ta, ca să ai din Mine, ca să Mă înlocuiești cu tine, și să fiu Eu în tine, și tu în Mine în veșnică iubire. De ce, oare, lungești așteptarea Mea? Iată izvorul Meu și masa Mea de cină, și tu nu ești vrednic, și ești fără veșmânt. Nu mai am om sfânt pe pământ care să vină după tine, că e numai minciună în om. Am venit Eu, am venit după tine, am venit iar. Iată-Mă. Umilește-te, dar, căci sunt în suferință pentru tine. M-am făcut Fiul Omului, ca să pot veni lângă tine, omule. Lasă-te pătruns de taina Fiului Omului. Eu sunt Omul Cel nou, cu duh dătător de viață, și nu este Dumnezeu afară de Mine. Nu este om afară de Mine care să-ți facă bine.

Omule, îți ești dușman tu însuși. Ai nevoie de Mine, ca să te vindeci de deșertăciune, că nimic nu este adevărat pe pământ decât Dumnezeu când încapă cu omul pe cale. O, e scumpă viața și nu ai cu ce s-o plătești. Ea se plătește cu viață, și tu n-ai viață, omule, fiindcă porcezi din păcat. Pot Eu să-ți plătesc prețul vieții dacă vrei să ai viață. Pot Eu să-ți dau din darul pe care l-am dat pentru fiecare om, numai dacă vrei, numai dacă iubești viața. Iată, îți dau mângâiere și îți spun: fii copil la trup, și Dumnezeu la duh, și vei avea taina omului cel nou, pe Hristos, Omul Cel nou. Fii precaut, că Eu când am plătit pentru păcatul tău am început cu nașterea, apoi cu pruncia, apoi cu copilăria, și apoi cu omul cel desăvârșit prin Tatăl. Le-am luat pe toate ca să le trec și ca să-ți dau ție o zi pentru toate, căci apoi am murit ca omul, dar nu am pierit, ci am înviat, și așa ți-am plătit învierea. Umilește-te și înviază! E mult până mâine. Acum este vremea, că lungă a fost așteptarea și răbdarea Mea. Fă-te ca Mine, omule! Amin, amin, amin.

O, fiilor de la iesle, lucrarea Mea de trei zile peste voi este taină de înviere pentru cei ce aleg suferința cea pentru înviere. Eu prin suferință am câștigat învierea cea dintre morți. Așa i-am spus și omului. Vin mereu lângă voi cuvânt, ca să Mă audă omul și să se apropie să asculte. Fiilor, nu vă mirați de ceea ce vă spun, că iată ce vă spun: nici un loc de sub cer nu este mai frumos pentru Mine, mai mângâios și mai dulce ca locul Meu de la voi, ca întâlnirea Mea cu voi. Pe nicăieri nu-Mi găsesc pacea ca și la voi, că Eu slavă de la oameni nu primesc. O, dacă i-aș încerca pe cei care zic că Mă iubesc, i-aș face să vadă și ei, că ei nu știu ce este iubirea. Iubirea este suferință, nu este mângâiere. Mângâierea este plata iubirii, dar mai întâi trebuie să fie iubire, să știe omul ce este și cine este iubirea. Nu omul este iubirea, dar omul nu înțelege taina Fiului Omului. Fiilor, omul nu poate să fie iubire, căci Eu sunt Iubirea, Eu, și nu este Dumnezeu afară de Mine. O, să nu se mai laude omul că Mă iubește și că se bucură. Să nu se mai bucure omul de Mine dacă Eu nu Mă pot bucura de el. Să se umilească omul, căci iarăși spun: în coasta Mea stă nevindecat semnul păcatului omului, mărturie de neșters pe trupul lui Dumnezeu.

Fiilor, Mă bucur de voi că stați străjeri pentru cuvântul Meu, care plânge peste pământ. Mă mângâi cu voi, că voi sunteți mângâierea Mea. Sunteți mici, sunteți slabi, sunteți obosiți, fiilor

scumpi. Eu însă suflu peste voi și vă înviorez ca să puteți pentru Mine. Omul poate pentru el, dar pentru Mine nu poate, că nu Mă iubește. Pe voi însă v-am cuprins în taina venirii Mele și v-am îngrădit de jur împrejur ca să fiți ai Mei și să Mă credeți că Mă doare și că aștept ziua Mea de biruință împotriva semeției omului care s-a smuls din Mine. Aștept ziua umilinței omului, fiilor.

O, trei zile la rând petrec cu voi sărbătoare de Rusalii. Luați Duh Sfânt, ca să fiți bogații Mei, ca să aveți împărăția cerurilor înăuntrul vostru. Amin. Dați celor ce primesc, dați celor care cer, dar mai ales dați celor care au, căci scris este: «*Celui ce are, aceluia i se va da*». Amin, amin, amin.

16/29-05-1999